

El covid frena els naixements: cauen un 20% nou mesos després de l'inici de la pandèmia

Júlia i Marc continuen sent els noms més habituals que s'escullen per als nadons

Albert Llimós

🕒 3 min

BARCELONA L'any 2008 van néixer a Catalunya 89.024 nadons. Era un rècord històric que arribava enmig d'un clima de prosperitat i confiança que ràpidament es va desplomar. La crisi va colpejar durament l'economia mundial i les famílies catalanes s'ho van començar a pensar abans de tenir fills. Així, des del 2009, el nombre de naixements registrats a Catalunya ha anat baixant progressivament, any rere any, i el 2020 el nombre de nascuts vius va ser de 57.889, segons les dades provisionals de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). La xifra mostra un descens del 5,9% respecte a l'any anterior i més de 30.000 naixements per sota dels que hi havia fa tot just 12 anys. Sobretot, on més es nota aquesta caiguda és a les Terres de l'Ebre (-12,7%) i l'Alt Pirineu i Aran (-12,6%).

La principal baixada, de més d'un 20%, es va viure en l'últim mes del 2020, al desembre. Justament, aquest descens coincideix amb els nou mesos des de l'inici de la pandèmia. Així doncs, les dades recollides demostren que la crisi sanitària ha tingut un gran impacte en la natalitat. "S'estava naixent el que tocava, amb una tendència decreixent d'un 3-4% com en els últims anys, però en un sol mes hi ha hagut una baixada que ha afectat el conjunt", explica el director del Centre d'Estudis Demogràfics (CED), Albert Esteve, que considera que el covid ha frenat sobtadament molts grups de població en edat de tenir fills: "Es van interrompre tots els tractaments, molta gent no va poder anar a la cita mèdica per inseminar-se o fer una fecundació *in vitro*. Si estaves en parella, tenies on viure i no tenies problemes de salut, tenies millors condicions amb el covid, però per a la resta de subgrups ha sigut el contrari: persones que no s'han pogut casar, que no han anat a viure junts, que van perdre la feina... molts factors que desanimaven de tenir fills".

El 2008 cada mare tenia de mitjana 1,59 fills, mentre que el 2020 aquesta xifra se situa en l'1,2. Es tracta d'un dels indicadors de fecunditat més baixos de tota la Unió Europea, que el 2019 va registrar 1,53 fills per dona. França, per exemple, té una mitjana d'1,8 fills i els països nòrdics d'1,7. Catalunya se situa al mateix nivell que Itàlia o els països de l'Europa de l'Est. I la tendència seguirà igual, segons Esteve, perquè durant els anys que la nombrosa generació del *baby boom* (els nascuts després de la Segona Guerra Mundial) tenia edat per fecundar, les dades de naixements eren baixes. I ara, amb menys gent en edat de tenir fills, la tendència a la baixa s'accentua. De fet, l'investigador ha fet una prospecció per a l'any 2035: Espanya perdrà 1,5 milions de nens en edat d'escolarització -dels 0 als 15 anys- i passarà dels 7,1 actuals als 5,5.

El segon fill no arriba

Però any rere any no només baixen el nombre de fills de cada família i el total de naixements que hi ha a Catalunya. També s'està consolidant una altra tendència: la mitjana d'edat de les mares en el moment de donar a llum el seu primer fill. El 2008 era de 29,1 anys, el 2013 de 30,3, i ara ja s'enfila fins als 31,4 anys. Aquest endarreriment a l'hora de ser mare s'accentua sobretot a l'àrea metropolitana de Barcelona i a l'Alt

pares els agafa tard, a banda que aquest endarreriment augmenta els problemes de salut i moltes dones no es poden quedar embarassades. Som de les societats més tardanes del món, si no la que més, a l'hora de tenir fills", diu Esteve.

Segons l'Idescat, dels 57.889 naixements del 2020, 18.985 van ser de mares estrangeres, les més nombroses marroquines (5.529 nadons), romaneses (1.185) i pakistaneses (1.073). Després de quatre anys, des del 2016, amb el nombre de naixements de mare estrangera augmentant, el 2020 aquesta tendència es va revertir i va caure un 4,2% respecte a l'any anterior. El que també reflecteixen les estadístiques és que les ciutadanes de nacionalitat estrangera que decideixen ser mares per primera vegada són més joves que no pas les que tenen nacionalitat espanyola. És cert, diu l'investigador del CED, que les mares que venen de fora tendeixen a tenir més fills durant els primers anys que viuen a Catalunya, però després acaben convergint amb la mitjana de fecunditat de les mares nascudes aquí.

Un altre fenomen curiós és que durant els últims anys el nombre de naixements de dones casades i no casades era pràcticament igual, lleugerament a favor de les primeres, mentre que l'any 2020 la diferència es va eixamplar notablement (30.920 i 26.969).

Júlia i Marc, imbatibles

En canvi, el que no canvia són els noms més habituals: Júlia i Marc són els noms més posats pels catalans als seus fills. El 2020 es van registrar 467 Júlies i 479 Marcs -aquest nom de nen lidera el rànding des del 1997-. Els noms femenins més freqüents són Emma (443), Martina (441), Mia (381) i Lucía (380), mentre que en el cas masculí són Jan (451), Pol (433), Nil (432) i Leo (422).

Interactiu sobre els
noms més freqüents
a Catalunya

Noms
de nadó
per a pares
indecisos

VEURE 11 COMENTARIS

CONTINGUT ELABORAT PER

Albert Llimós

+ SEGUEIX-ME

NAIXEMENTS

NADONS

CATALUNYA

IDESCAT

EL MÉS POPULAR

EL MÉS VIST

EL MÉS COMENTAT